

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu [celé jméno řešitele] a přísedících [přísedící] v hlavním líčení konaném dne [datum],

takto:

I. Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], narozen [datum] v [obec], řidič, trvale bytem [adresa obžalovaného], t.č. [obec], [ulice a číslo],

je vinen, že

v době nejméně od [datum] do měsíce února 2019 v [obec], okres [okres], ve svém bytě na ulici [ulice] [číslo] pořídil na svůj mobilní telefon [anonymizována dvě slova] během pohlavního styku s mladistvou [celé jméno poškozené], roč. [rok], dvě videa zachycující její obnažená nádra a přirození, dále zachycující poškozenou při olizování jeho pohlavního údu, která si uložil do svého telefonu a později je poškozené ukazoval a prostřednictvím sociální sítě Facebook přes aplikaci [příjmení] ze svého profilu, „[celé jméno obžalovaného]“ na profilový účet poškozené, [anonymizována dvě slova] [celé jméno poškozené]“ zaslal nejméně 10 fotografií svého ztopořené přirození a takto si počínal i přesto, že věděl, že poškozená ještě nemá osmnáct let, přičemž takto si počínal v průběhu jejich aktuálně probíhajícího vztahu, kdy poškozená se u něj dlouhodobě zdržovala, přespávala, nechodila řádně do školy, a vykazovala neomluvené absence, o čemž věděl, a nějak se nesnažil poškozenou přimět k řádné docházce do školy a dbát na její další vývoj, a tento způsob života jí umožňoval,

tedy

jednak

úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, spáchal tento čin za zavrženíhodné pohnutky a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

jednak

vyrobil fotografické pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

čímž spáchal**jednak**

přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavce 1 písmeno a), odstavce 3 písmeno a), b) trestního zákoníku,

jednak

přechin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odstavce 3 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 201 odstavce 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavce 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.

Podle § 81 odstavce 1 trestního zákoníku a § 82 odstavce 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 229 odstavce 1 trestního řádu se poškozený [jméno] [příjmení], narozen [datum], trv. bytem [obec a číslo] se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

II. Podle § 226 písmeno a) trestního řádu se obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

narozen [datum] v [obec], řidič, trvale bytem [adresa obžalovaného], t.č. [obec], [ulice a číslo]

zprošťuje obžaloby

státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v [okres] ze dne 13. 12. 2019, sp. zn. 2 Zt 86/2019, pro skutek spočívající v tom, že

dne [datum] v časných ranních hodinách v [obec], okres [okres], ve svém bytě na ulici [ulice] [číslo] přilehl na gauč ke spící [celé jméno poškozené], roč. [rok], probudil ji osaháváním na těle v úmyslu mít pohlavní styk, nedbal na to, že poškozená projevovala slovní nesouhlas s pohlavním stykem, rukama jej odstrkávala, vyzývala, aby svého jednání zanechal, nohama uhýbala stranou, postupně ji vysvlékl, její ruce zasunul pod její tělo, částečně ji přiklekl, roztahoval jí nohy, a když poškozená již vysílením nebyla schopná dalšího fyzického odporu a začala plakat, vykonal pohlavní styk,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal tento čin souloží na dítěti,

čímž měl spáchat

zločin znásilnění podle § 185 odstavce 1, odstavce 2 písmeno a), b) trestního zákoníku,

poněvadž nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se v době nejméně od [datum] do měsíce února 2019 choval způsobem, který je popsán ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Takovýto skutkový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn ze samotné výpovědi obžalovaného, výsledkem [celé jméno poškozené], a zhodnocením výslechu dalších svědků. Pokud jde o přechin kvalifikovaný jako přechin

ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno a), b) trestního zákoníku, a přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odstavce 3 trestního zákoníku, tak obžalovaný u hlavního líčení prohlásil toto jednání za nesporné. Za daných okolností soud přijal prohlášení viny obžalovaným, prováděl dokazování v případě jednání uvedeného pod bodem 1, tedy pokud jde o zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku. Tento bod obžalovaný [celé jméno obžalovaného] považoval za sporný. V daném případě soud vycházel z výpovědi [celé jméno poškozené], která uvedla, že s obžalovaným žila v jeho bytě, přičemž obžalovaný byl její první sexuální osobou, nejednalo se o první pohlavní styk, byl již několikrát, avšak poukázala na to, že předtím se jednalo o styky dobrovolné. Poté se vyjadřovala k otázkám jejího záškoláctví a počtu neomluvených hodin, nicméně jednání obžalovaného pokud jde o její vzájemné vztahy, uvedla, že se jednalo o nedobrovolný styk, kdy přišla ve tři hodiny ráno z party, byla unavená, styk nechtěla, neboť měla někoho jiného. Bránila se, ne však dlouho, asi tak 15 minut, avšak obžalovaný ji řekl, že ho to nezajímá, že s ním nechce nic mít. Ten den ráno si přišla pro kufr a odjela domů. Z bytu odešla chvíli po jednání obžalovaného. S obžalovaným bydlela proto, že neměla s rodiči dobrý vztah a nechtěla s nimi bydlet v jedné domácnosti.

2. Vzhledem k tomu, že obžalovaný, pokud jde o přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1, 3 a přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odstavec 3 trestního zákoníku prohlásil, že je vinný ze spáchání tohoto jednání a souhlasil s právní kvalifikací skutku, a žádal, aby prohlášení jeho viny bylo přijato, což soud učinil a v daném případě upustil od dokazování skutečností, které se v tomto jednání obžalovaného vztahovaly. Po zhodnocení tohoto vyjádření, i vyjádření státního zástupce je nepochybné, že obžalovaný svým jednáním naplnil po subjektivní a objektivní stránce skutkové podstaty přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno a), b) trestního zákoníku a přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odstavce 3 trestního zákoníku.

3. Při úvahách o uložení trestu soud hodnotil všechny okolnosti spáchaného přečinu, jednak samotné jednání obžalovaného v souvislosti s jednáním samotné poškozené, i rodičů poškozené. Zejména hodnotil skutečnost, do jaké míry byl obžalovaný schopen poškozenou v případě ohrožování výchovy dítěte usměrnit, nicméně přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií byl z jeho strany prokázán, čímž obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku. Při úvahách o druhu a výměře soud přihlédl k tomu, že obžalovaný nebyl dosud soudně trestán, což je polehčující okolnost ve smyslu § 41 písmeno p) trestního zákoníku, proto soud uložil trest výchovný, a to v trvání jednoho roku, který podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání dvou roků, neboť má za to, že výchovný trest je vzhledem k osobě obžalovaného a jeho dosavadnímu způsobu života i věku, dostačující.

4. Ve věci obžalovaného, pokud jde o zločin znásilnění, bylo již rozhodováno rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 30. 11. 2020 pod č.j. 1 T 222/2019-378, avšak na základě odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v [okres] byl rozsudek zrušen a Okresnímu soudu v Bruntále věc vrácena s pokyny k dalšímu šetření. Soud na základě těchto pokynů vyslechl nejenom samotnou [celé jméno poškozené], ale také její rodiče, a to otce [jméno] [příjmení], který u hlavního líčení uvedl, že jeho dcera nedostudovala, vyhodili ji již v prvním ročníku. Měl za to, že bydlela u obžalovaného. V současné době není vdaná, má dítě, jehož otcem není obžalovaný. Pokud jde o jednání obžalovaného vůči jeho dceři, o tom se dozvěděl, když mu to řekla manželka, poté řekl dceři, aby šla celou věc nahlásit, dcera mu však řekla, že to byl nechtěný sex, proto jí řekl, pokud je to pravdou, aby šla celou věc nahlásit. Více o věci neví. Poukázal pouze na tu skutečnost, že výchova dcery neprobíhala hladce, a to vzhledem k jejímu záškoláctví.

5. Soud rovněž vycházel i z výpovědi matky poškozené [jméno] [celé jméno poškozené], která uvedla, že její dcera měla problémy se záškoláctvím na střední škole, kdy utíkala za obžalovaným z domu. Celou věc řešili se sociálkou. Její dcera se však nenechala ovlivnit. Rovněž uvažovali o tom, že dceru umístí v dětském domově, ale protože by vše musel projednat soud, a policisté by museli

u nich zasahovat minimálně ve třech případech, toto nechtěli. Dcera nekončila přípravu na budoucí zaměstnání, má dítě, a opět žije v jejich rodině. Svědkyně se obšírněji vyjadřovala k záškoláctví své dcery. Pokud jde o znásilnění obžalovaným, k tomu uvedla, že jí dcera volala, že obžalovaného udala na policii, nerozuměla proč, a dcera jí řekla, že jí znásilnil před týdnem. Když se dcery ptala, proč to nenahlásila dříve, že jí to nikdo nebude věřit, tak celou věc podrobněji nepopisovala. Nicméně byli i s manželem na výslechu na policii, a její dcera na gynekologické prohlídce v [obec]. Dcera se s nimi jako rodiči o průběhu jednání obžalovaného nebavila. Neví, jestli celé věci má věřit, či nikoliv. S dcerou měli problémy již na základní škole, a zlom nastal v době, kdy se narodil nejmladší syn. Dcera nešla zvládnout, byla arogantní, tedy neví, kde se stala chyba. V době, kdy chodila s obžalovaným, tak tento pracoval, ona byla u něj doma, vařila, uklízela. V roce 2018 2019 byla silnější postavy, měla sílu. Svědkyně má za to, že by byla schopna se obžalovanému bránit.

6. Po doplněném dokazování, zejména výslechem samotné poškozené, i výslechem její matky, i s ohledem na závěry znaleckého posudku, z něhož vyplynulo, že sice poškozená nemá sklon k dominantnímu postoji, avšak usiluje o potvrzení vlastní hodnoty. Projevuje se u ní sociální nevyzrállost. U poškozené však nebyla shledána tendence podávat smyšlené verte prožitých událostí. Z psychologického hlediska nebylo možno násilí potvrdit, neboť sama svědkyně líčila akt, a ona s ní nemluvila. Pouze řekla, že jí obžalovaný znásilnil. Znalkyně rovněž poukázala na to, že poškozená se netajila tím, že věřila v pokračování ve vztahu s obžalovaným, a pokud by tento vztah nebyl obnoven, toto vnímala jako sebe degrační. V době vyšetření znalkyně však měla poškozená již jiného partnera, a pokud tvrdila, že jí obžalovaný znásilnil, tak tomu věřila ona sama. Současně znalkyně poukázala na tu skutečnost, že svědkyně [celé jméno poškozené] uvedla, že se na obžalovaného zlobí, přičemž pokud by předstírala znásilnění, tak ve skutečnosti toto nebyla schopna, navíc, když uvedla, že po situaci znásilnění si zdřímla a teprve poté vyvinula další reakci. Při výslechu zdůrazňovala nevěry obžalovaného, než samotný násilný styk obžalovaného. Podstatou otázkou pro rozhodnutí soudu bylo i sdělení znalkyně, která uvedla, že pokud by nezletilá dívka prožila něco s čím by nesouhlasila a neměla žádnou posttraumatickou poruchu, tak je možné, že po takových zážitcích, se kterými by nesouhlasila, to nebylo násilí, a v místě by neusnula, tedy emoce by ji nedovolily usnout. Současně znalkyně poukázala na to, že mezi nezletilou a obžalovaným je fyzický rozdíl, kdy svědkyně [celé jméno poškozené] je zdatná a ve verbální schopnosti je schopna velkého vzdoru a odporu. Znalkyně považovala za téměř nemožné, že kdyby opravdu nezletilá opravdu nechtěla, že by se neubránila. [příjmení] by dojit k násilí a muselo by to být znatelné.

7. Po zhodnocení výpovědi [celé jméno poškozené] se soud zabýval otázkou její věrohodnosti, i když se vyjádřila znalkyně. S ohledem na vyjádření rodičů poškozené, i s ohledem na zprávy ze střední školy, vyplývá, že [celé jméno poškozené] má sklony ke lhaní, nikdo ji zcela nevěří to, co říká, je schopna si vymýšlet, používat nepravdy. V daném případě má soud, že věrohodnost svědkyně byla zpochybněna. Vzhledem k výpovědi samotné [celé jméno poškozené] má soud za to, že se nejednalo o nedobrovolný intimní styk v duchu znásilnění, neboť [celé jméno poškozené] až celou vyřešila s kamarádkami, a po jednom týdnu, když se toto dozvěděli rodiče, tak celou věc ohlásila na policii. Soud přihlédl také ke skutečnosti, že obžalovaný nepopíral intimní styk s poškozenou, který však v té době nebyl z jeho strany v podobě blízkého vztahu k poškozené. Nicméně i dle vyjádření obžalovaného na základě výpovědi samotné poškozené, i rodičů a zpráv k osobě poškozené, má soud za to, že nelze obžalovaného [celé jméno obžalovaného] uznat vinným tím, že [celé jméno poškozené] násilím donutil k pohlavnímu styku. Tuto skutečnost potvrzuje i výpověď samotné [celé jméno poškozené], která věřila v obnovu jejich vztahu po vykonání soulože. Po zhodnocení všech výše uvedených důkazů, kdy je nepochybné, že mezi obžalovaným a poškozenou se jednalo o partnery, kteří nejenom spolu žili, ale také se intimně stýkali. V tomto konkrétním nebylo prokázáno, že šlo o nedobrovolný pohlavní styk, a to ani výpovědi samotné poškozené, proto soud obžalovaného opětovně tohoto jednání zprostil, neboť

nebylo prokázáno, že se tento skutek stal a že je zločinem znásilnění ve smyslu § 185 odstavec 1, 2 písmeno a), b) trestního zákoníku.

8. K trestnímu řízení se včas a řádně připojil otec nezletilé poškozené s nárokem na náhradu škody prostřednictvím zmocněnce. Soud vycházel ze všech důkazů provedených u hlavního líčení, a opětovně za stavu, kdy byl obžalovaný pro zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a), b) trestního zákoníku zproštěn a vzhledem k tomu, že pro přečin ohrožování výchovy dítěte a přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií nebylo zjištěno, že by [celé jméno poškozené] nesla následky tohoto jednání obžalovaného do konce života, soud poškozeného odkázal soud poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 24. února 2022

JUDr. XXX
předsedkyně senátu